

На захисті Вітчизни

Виграний поєдинок

Механік танка Т-64 Сергій Алексеєнко, родом із Балтської ОТГ, — герой, про якого колись писатимуть книжки й зніматимуть кіно. Неймовірну історію його порятунку розповіли у 28-й окремій механізованій бригаді імені Лицарів Зимового походу: після бою важко поранений воїн кілометр за кілометром повз до своїх на ліктях і колінах з перебитими ногами. Про нього думали, що він уже «200-й»...

Того дня наші захисники вже вдруге заходили у розбите окупантами селище на півдні країни. Сергієва броня йшла першою. Й аж раптом — спалах і вибух: Т-64 підірвався на міні.

Коли прийшов до тями, пригадає воїн, зрозумів, що поранений і треба терміново вибиратися з підірваного танка. Зміг вилізти, відповзти від на кілька метрів до узбіччя дороги й скотися вниз. Згодом почув вибухи, постріли і гуркіт ворожого танка, що сунув усе ближче й ближче. Сергій почав розгрібати під собою старе листя та землю, щоб заритися-сховатися. Вороги під'їхали до підірваного Т-64, зупинилися. Почали роздивлятися понівечену частину машини, відкриті люки.

«Якщо знайдуть, то живим точно не залишусь», — промайнуло в голові Сергія, і він, затамувавши подих, ще дужче притиснувся до землі. На щастя, рашисти забралися геть, а згодом розпочався черговий бій.

Закріпившись у селі, окупанти безперестанку гатили в бік українського війська, яке нині веде наступ на півдні нашої країни.

Майже добу Сергій зі страшним болем у понівечених ногах ховався від ворогів, не маючи надії на допомогу. Мобільного зв'язку не було. Та воїна ні на хвилину не полишали думки про те, як вибратися й вижити. Зрештою наважився на відчайдушний крок — попри все, добиратися до своїх.

Повз зі страшним болем у перебитих ногах, у гарячці та з нестерпною спрагою, бо ніде було зробити навіть ковтка води. Ховався від постійних обстрілів і безпілотників, які прочісували територію. Так здолав приблизно шість кілометрів. Коли вдалося видертися на пагорб, з'явився мобільний зв'язок, а з ним — і шанс вижити.

Сергій додзвонився до побратимів, пояснив, де він і з останніх сил продовжив повзти в бік очікуваного порятунку. Товариші встигли: забрали пораненого, коли в того вже не було сил ні ворушитися, ні навіть промовити слово, і передали медикам.

За кілька днів Сергій відновив сили і нарешті зміг розповісти про свій порятунок. Поки що він відчуває нестерпний біль у ногах і змушений пересуватися в інвалідному візку. Засмучений, що російська навалоч досі на нашій землі і що ходити зможе не раніше, ніж за пів року — такий прогноз зробили лікарі. Втім, танкіст-герой переконаний, що його побратимам, усій українській

армії вдасться знищити ворога й повернути всі наші землі набагато раніше, ніж йому дозволять знову стати у стрій.